

רבי אלעזר פמחה, (ישעה^ז) שאל לך את מעם ה' אללהיך העמך שאלה או הגבה למלחה. הספפתמי בדורות ראשונים ודורות אחרונים, מה בין דורות הראשונים לדורות הראשונים? הדורות הראשוניים היו יודעים מה בראשיתם היה עולונה ומתקבניהם בחכמה העולונה ויודעים לצורף אותן שנותנו למשה בסיני, ואפללו הרשעים שבישראל היה יודע בתוך האותיות את החקמה העולינה, וירודעים בתוך האותיות העולינות ותוך האותיות הפחתונות חכמה להנהייג את המשמעים בעולם הזה.

מושום שבל אותן ואות שנמסרה למשה, היו מטעטרות וועלות על ראשי החיות הקדושות העולינות, וכל החיות היו מטעטרות בהן, ופורחות לתוך האיר שירד מתוך הארץ העליון, דקיק ולא ידוע. וועלות וירודות אותיות גדולות ואותיות דקotas. האותיות הגדלות ירודות מתוך ההיכל העליון הטעmir של הכהל, והאותיות הדרות קי ירודות מתוך היכל אחר פרחון, ולאחר גמיסרו למשה בסיני.

וחبور האותיות שמתחרבות בסתר בכל אותן ואות, כמו א', אותן ייחידה, מתחרבות עתה בסתר שמי آخرות לפ'. וכן בלא נמסרו למשה בסיני, וכן נסתרות בתוך החברים. אשריהם.

שאל לך אותן - אותן מפרש. שבלם היו נוטעים בסוד האותיות. וכן ברוחם מה כתוב, (חוושע ב') ונתקם לי אותן אמת, זו אותן ר', שזו נקראת אותן אמר. ואם אמר אלא אותן קזו נקראת אותן אמת.

פרקשת ויקרא (דף ב' ע"א)

רבי אלעזר פמחה, (ישעה^ז) שאל לך את מעם יי' אללהיך העמך שאלה או הגבה למלחה. אסתכלנא בדרין קדרמן זדרין בתראי. דרין קדרמן הו ידען ומסתכלין בחייבתא עלאה, וידען לארכפא אתוון דאתהיבוי ליה למשה בסיני, ואפלו חביבין דבחון ביישראל, הו ידען גו אתוון חיימתא עלאה. וידען גו אתוון עלאיין, וגו אתוון תפאיין, חיימתא לאנרגא עובדין בהאי עולם.

בגין דכל את ואת דאתמסר ליה למשה, הו מטעטרין וסלקין על רישיהו דחיוון עלאיין קדישין. ובלהו חיוון הו מטעטריב בהו, ופרחין גו אוירא, דנחתא מגו אוירא עלאה. דקיק דלא ידיע.

וסלקין ונחתין אתוון רברבין ואתוון דקיקין. אתוון רברבין נחתין מגו היכלא עלאה טמירה דכלא, ואתוון דקיקין הו נחתין מגו היכלא אחרא תפאה, ואליין ואליין אתמסרו ליה למשה בסיני.

וחבורה דאתוון דאיינו מתחבראן בטמירו בכל את ואת, בגון א, את ייחיא, מתחבראן עמה בטמירו תרין אתרגין לף. וכן בלהו אתמסרו ליה למשה בסיני, ובלהו טמירין גו חבריא, זכאיין איינו.

שאל לך אותן, אותן ממש. דכללהו הו נתליין ברא אתוון. וכן ברוחם מה כתיב, (יהושע ב') ונתקם לי אותן אמת, דא את ו', דדא אקרי אותן אמת. וואי תימה שעדר אתוון לאו איינו אמת. אין, אלא את דא את אמת אקרי.

ששאר האותיות איינו אמת - כן,

העמוק שאלה - זו אותן ה' אחורוניה שבסם הקדוש. או הגבה למעלה זואות יוזד הקראש שבסם הקדוש. וזהו סוד הכתב, שאל נאאות מעם ה' אלהיך, אותן מן השם הקדוש, משמע שכתובם מעם ה', שהו שמו של הקדוש ברוך הוא, אותן אחת שבו, ומהשכן עומד על זה.

בא ראה, כשלילה הענן על המשן ושרה עלייו, כל אותן המרכבות וכל אותן כליהם המשכן שלמעלה, כלם היו בתוך הענן. מה כתוב? (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן עלייו הענן. כתוב, ויבא משה בתוך הענן, (שם כ) ויהי משה בהר ארבעים יום ואربעים לילה. אם משה לא היה יכול להננס למשן, למה היה יושב בהר כל אותן ארבעים הימים?

אלא (כדי לקבל התורה בפעם אחרת, שרי שני וחות נשברו בראשונה, עעה היה בהר בראשונה. אמר רבי יוסי, אם כן, והרי כתוב (שמות מ) ויקם משה את המשכן כור ותול ולא יכול משה לבא אל אהל מועד. כתוב ויהי משה בהר ארבעים יום ונו. כתוב ויקרא אל משה וגוו. משמעו שלשה היה בהר ואלה מועד. ואלה מועד לא היה בטורא רצוי דישראל ובתיו מבאלה מועה. ואלה מועד לא היה בטורא רצוי דהא בינוין דישראל חות. אמר לה בחרוא ומנא אשתלו ארבעון יומין. וארבעון יומין היה משה בטורא. וננא אחרא עליה היה מתקן טשנה ותקון פרורי מבל אינון רוחין קדרישן לאחפקנא אמר דהא **תורי ענני הוו**, (ס"א עזון רוחין וענו רוחין) חד דעאל ביה משה. וחד דשاري על משכנא. פא כי, מה כתיב (שמות מ) וכבוד יי' מלא את המשכן, מלא לא כתיב, אלא מליא, דהוה שלים לעילא ותפא, עם משננא דלתתא. תקונא טמירא דנחת לתפא ואתתקנת שכינתא.

ארבע טריין דמשרין אתגניזו. תקונא קדמאת חד מטה, מאינון ארבע ארבעה צדים של מchnerות גגנו. תקון ראשון של משמרה אחת מאוון ארבע מchnerות, הפל עד

העמוק שאלה, דא אותן ה' בתראה דבשמא קדישא. או הגבה למעלה, דא את יוזד רישא דבשמא קדישא. ודה איהו רזא דכתיב, שאל לך אותן מעם יי' אלהיך, אותן משמא קדישא, משמע כתיב מעם יי', דהא איהו שמא דקודשא בריך הוא, את חד דבריה, ומשן קאים על דה.

הא כי, כדר סליק עננא על משננא ושרא עליו, כל אינון רתיכין, וכל (דף ב ע"ב) אינון מאני משננא דלעיל, כלחו הו גו עננא. מה כתיב, (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן עלייו הענן. כתיב, ויבא משה בתוך הענן, (שם כד) ויהי משה בהר ארבעים יום ואربעים לילה אי משה לא היה יכול לא למשננא, אמר הוה יתיב בטורא **כל אינון ארבעין יומין.**

אלא (ס"א אינו) בגין לקבלה אוריתא ומנא אחרא דהא תרין לוין אפרקדו בקרמיתא ותשנא היה בטורא במלגרטני. אמר רבי יוסי אי חבי והא כתיב (שמות מ) ויקם משה את המשכן וכו' וכו'. כתיב ולא יכול משה לבא אל משה וגוו. משמע רמשה בטורא היה בהר ומנא דקרא לה. ויקרא אל משה וגוו. ואלה מועד לא היה בטורא רצוי דהא בינוין דישראל ובתיו מבאלה מועה. ואלה מועד לא היה בטורא רצוי יומין. וארבעון יומין היה משה בטורא. וננא אחרא עליה היה מתקן טשנה ותקון פרורי מבל אינון רוחין קדרישן לאחפקנא אמר דהא **תורי ענני הוו**, (ס"א עזון רוחין וענו רוחין וענו רוחין) חד דעאל ביה משה. וחד דשاري על משננא. פא כי, מה כתיב (שמות מ) וכבוד יי' מלא את המשכן, מלא לא כתיב, אלא מליא, דהוה שלים לעילא ותפא, עם משננא דלתתא. תקונא טמירא דנחת לתפא ואתתקנת שכינתא.

ארבע טריין דמשרין אתגניזו. תקונא קדמאת חד מטה, מאינון ארבע